

O S L O
11. oktbr.
1941.

Da tyskerne kom til Norge 9. april ifjor, sendte de ut en erklæring om at de kom for å beskytte landet, og at de tyske tropper skulle trekkes tilbake når krigen var slutt. De erklærte at de ikke skulle blande seg inn i landets andre anliggender. Naturligvis varte det ikke lenge før folk begynte å forstå at disse erklæringer ikke var noe å stole på. Tyskerne øvet snart et sterkt trykk på våre myndigheter, blandet seg inn i den sivile administrasjon, oppløste de politiske partier og innsatte sine egne lakeier som såkaldte konstituerte statsråder til å administrere under Terbovens ledelse.

Nå har Reichskommissar tatt skrittet fullt ut. Han erklærte i sin tale lørdag den 4. oktober at Tyskland vil sikre seg herredømme over Norge "for alle tider", og det var to veier til å nå dette mål: Enten tysk suverenitet, eller folket må tilkjempe seg den livsanskuelse og holdning som NS representerer. Dette vil jo i virkeligheten si at begge veier fører til samme resultat for det norske folk. I begge tilfeller vil vi få en tysk vasalstat, og det vil nærmest være en smaksak om en skal foretrekke rent tysk styre eller et tysk regimente gjennom NS. I begge tilfeller har vi mistet vår frihet og er underkastet diktat fra Berlin.

Denne skamløse erklæring fra Terboven gjør det om mulig enda klarere enn før, hvilke oppgaver det norske folk har å arbeide for. Erklæringer gjør det klart at vi ikke vil vinne vår frihet tilbake dersom Tyskland seirer. Videre er det blitt helt klart at enhver styrkelse av NS betyr en trussel mot norsk selvstendighet. Endelig er det blitt tindrende klart at de som slutter seg til NS, deltar i et landsforderisk arbeide.

En kan gå ut fra at det i tiden framover vil bli prøvet nye midler for å tvinge folk inn i NS. Det må sies så tydelig som råd er: Vi må heretter innta det samme standpunkt overfor disse trusler som vi har gjort hittil. Ingen norsk kvinne eller mann inn i NS - inegn nordmann tilsalgs!

Ellers er det jo å merke seg at vi etter undtagelsestilstanden er kommet inn i en helt ny situasjon. Før 10. sept. hadde vi enda våre faglige organisasjoner, og i alle fagforbundene satt enda de tillitsmenn som arbeiderne selv hadde valg seg. Så lenge kunde vi til en viss grad arbeide etter der retningslinjer som arbeiderne er vel kjent med, nemlig å reise sine krav gjennom organisasjonene hvor det sat tillitsmenn som var ansvarlig for at de ble opptatt til behandling på den rette måten.

Fagbevegelsen eksisterer ikke lenger. Våre tillitsmenn er dømt, noen til døden, noen til langvarige tukthusstraffer og enda flere sitter som sikringsfanger på Grini. Vi har ikke lenger noen ledelse som vi kan vende oss til med våre krav og våre ønsker. Det samme gjelder medlemmer av andre organisasjoner, det gjelder dem som arbeider Universitetet, i skolene, det gjelder funksjonærer og tjenestemenn av alle slag, kanskje særskilt i politi- og fengselsetatene. Hver enkelt kvinne og mann må nu erstatte organisasjonene, ta mot presset og truslene på samme måten som organisasjonen har gjort før. De må si NEI til NS-kravene om innmeldelse eller arbeide i partiets tjeneste, som vil bety undergang for Norge.

Den nye situasjon stiller naturligvis større krav til hver enkelt, og det ligger slik at enhver for overveie tingene nøye, og ta det standpunkt som fører til det riktige resultatet for oss alle.

Etter at de tyske myndigheter med tilslutning av NS har opptrådt med slik brutalitet, kan det ikke være tale om å gi etter på noe punkt. Våre beste menn sitter i fengsel og konsentrasjonsleir. Det er en selvfølge at vi fortsetter arbeidet der de slap, på samme måten, i trofast arbeid for

FRIHET FOR LAND OG FOLK.

O S L O
25. oktbr.
1941.

Den norske fronten er like urokkelig som før. Etter det som skjedde under undtagelsestilstanden er stemningen allvårligere, men den er like fast som før. Det som blir vår hovedoppgave i tiden framover, er å organisere arbeidet vårt slik at vi kan rekke frem med pålitelige etterretninger til alle gode landsmenn. Dette arbeidet har vært igang lenge, under skiftende forhold og mange vanskeligheter, og det fortsetter fra dag til dag. Det er titusener av mennesker som deltar i dette arbeidet. Oppgaven er jo slik at det ikke lenger er noen partimotsetninger i folket. Det er bare ett parti og det består av alle som arbeider for at landet skal bli fritt igjen. Denne tilstand skal vi opprettholde og utbygge. Vi har ikke råd til å la gamle motsetninger spille noen rolle for oss. Gjennom det arbeidet som gjøres, blir hele folket sveiset sammen som aldri før, og det er den situasjon som er nødvendig hvis vi skal nå fram til målet.

De store avgjørelser faller nå utenfor våre grenser. Det er ingen grunn til å tvile på hvorledes resultatet vil bli. Det tyske folkelegeme blir nu av tusener sår under kampene i øst. Og mens dette skjer, ligger England urørt og sterkere enn før, og forsyningene fra Amerika strømmer over havet. Mens vi venter på at tingene skal utvikle seg, må vi skjøt- te våre indre oppgaver og ellers holde oss i ro og ikke foreta ting som vil gi tyskerne og NS anledning til å slå ned på den måten som vi kjen- ner. Det er ingenting våre motstandere frykter mer enn det stilferdige og usynlige arbeide som de skjønner er i gang, som de ikke kan få bukt med, men som har virkning gjennom hele folket.

Derfor må vi gjenta: Pass opp for provokatører. Arbeid i stilhet. Vær forsiktig med hvad du skriver i brev, vær forsiktig med hvad du sier i telefonen, og unngå helst telefonoppringninger. Spør ikke om hvem som gjør arbeidet. Prøv ikke å gjette på hvem det er. Fortell aldri Hvem opplysningene kommer fra.

Under et slikt arbeide er det naturligvis uunngåelig at enkelte blir arrestert. De som sitter i fengsel, sitter der som representanter for det beste i folket. Vi må ikke glemme å støtte dem på alle de måter vi kan, og i ethvert fall må de ha visshet for at deres familier ikke lider noen nød. Alle som blir rammet av den tyske justis, enten den kaller seg tysk eller norsk, skal vite at de er omgitt av venner. Vi vil også føye til at når noen blir arrestert, skal en aldri spørre om hvorfor? På den måten kan det nemlig lett oppstå et rykte, som går fra den ene til den andre, inntil Gestapo får tak i det. Alle som viser disiplin når det gjelder de tilsynelatende små ting, er med å sveise sammen den norske fronten, og de gjør i virkeligheten på denne måten en positiv innsats for

FRIHET FOR LAND OG FOLK.